

Ἐκ τῶν καθ' ἡμέραν
εἰς τὰ αἰεὶ διαμένοντα...

Στὴν Κατανυκτικὴ Πορεία
πρὸς τὴν Σταυρο-Αναστάσιμ Ἀνακαίνισί μας...

...μὲ πατερικὴ
τροφή...

...στὸ δισάκκι
μας...

† Β' Κυριακὴ Νηστειῶν
Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ

14. Αἰώνιος καὶ ἄπειρος ἡ Ἀγάπη Του

«Καὶ μία τέτοια Ἀγάπη ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Θεοῦ εἶναι παρομοίως αἰώνιος καὶ κατὰ τὸ ἄναρχον καὶ τὸ ἀτελεύτητον· ἐπειδὴ καὶ Αὐτὸς δὲν δύναται, ἀπὸ τὴν ἀγάπην βιαζόμενος, νὰ μὴ σὲ ἀγαπᾷ, οὔτε νὰ σὲ ἀφήσῃ, ἀνίσως καὶ σὺ πρῶτον δὲν Τὸν ἀφήσῃς, καὶ ἂν ἐσὺ δὲν χαλάσῃς τὸν δεσμὸν τῆς φιλίας ὅπου ἔχεις μὲ Αὐτόν, μεταχειριζόμενος κακῶς τὴν ἐλευθερίαν σου. Εἶναι καὶ ἄπειρος ἡ Ἀγάπη, ὅπου ἔχει ὁ Θεὸς εἰς σέ, ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς μὲ τὴν ἀνθρωπίνην Του θέλησιν ἀγαπᾷ περισσότερο μίαν μόνην ψυχὴν εἰς τοῦτον τὸν κόσμον, παρὰ ὅπου ἀγαποῦν Αὐτὸν ὅλοι οἱ Ἅγιοι καὶ ὅλοι

οί Μακάριοι εἰς τὸν Παράδεισον· καὶ ἂν μὲ τὴν ἀνθρωπίνην
Του θέλῃσιν τόσον τὴν ἀγαπᾶ, στοχάσου πλέον ἐσὸ πόσον
θέλει τὴν ἀγαπήσει μὲ τὴν θεϊάν Του θέλῃσιν! **Βέβαια** τόσον
θέλει τὴν ἀγαπήσει, ὅσον ὑπερβαίνει τὴν κτιστὴν ἀγάπην ἢ
**ἄκτιστος καὶ οὐσιώδης ἀγάπη, ὅστις εἶναι ὁ Θεός· “Ὁ Θεὸς
ἀγάπη ἐστὶν”** (Α΄ Ἰωάν. δ΄ 8)».

(Ὁσ. Νικοδήμου Ἀγιορείτου, «Π.Γ.», σελ. 130 α, β)

